

Č.j.: 3R9/03-Ku

V Brně dne 14.4.2003

Ve správním řízení o rozkladu ze dne 11.2.2003 podaném společností SIMACEK SERVICE INTERNATIONAL, spol. s r.o., se sídlem Dřevařská 12, 602 00 Brno, zast. jednatelem Ing. Romanem Čajkou, proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č.j. S 128-R/02-900/140/ZH ze dne 7.1.2003, ve věci přezkoumání úkonů zadavatele – Česká republika – Ministerstvo práce a sociálních věcí, se sídlem Na poříčním právu 1/376, 128 00 Praha 2, zast. ministrem Ing. Zdeňkem Škromachem, při zadání veřejné zakázky na „provádění standardního úklidu v objektu zadavatele včetně poskytování souvisejících prací“, výzvou ze dne 31.12.2001 více zájemcům o veřejnou zakázku k podání nabídky podle § 49 odst. 1 zákona č. 199/1994 Sb., o zadávání veřejných zakázek ve znění zákona č. 148/1996 Sb., zákona č. 93/1998 Sb., zákona č. 28/2000 Sb., zákona č. 256/2000 Sb., zákona č. 39/2001 Sb. a zákona č. 142/2001 Sb., jsem podle § 59 odst. 2 zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád), ve znění zákona č. 29/2000 Sb., zákona č. 227/2000 Sb. a zákona č. 226/2002 Sb., na základě návrhu zvláštní komise, ustavené podle § 61 odst. 2 téhož zákona rozhodl takto:

Rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č.j. S 128-R/02-900/140/ZH ze dne 7.1.2003

p o t v r z u j i

a podaný rozklad

z a m í t á m .

O d ů v o d n ě n í

Česká republika - Ministerstvo práce a sociálních věcí, se sídlem Na poříčním právu 1/376, 128 00 Praha 2, zast. ministrem Ing. Zdeňkem Škromachem, za něhož jedná podle organizační struktury ředitel odboru organizačního a správního JUDr. Karel Mládek (dále jen „zadavatel“), vyzvalo dne 31.12.2001 podle § 49 odst. 1 zákona č. 199/1994 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění zákona č. 148/1996 Sb., zákona č. 93/1998 Sb., zákona č. 28/2000 Sb., zákona č. 256/2000 Sb., zákona č. 39/2001 Sb. a zákona č. 142/2001 Sb. (dále jen „zákon“) více zájemců k podání nabídky na „provádění standardního udržovacího úklidu v objektu zadavatele včetně poskytování souvisejících prací“ (dále jen „výzva“).

Jako způsob hodnocení nabídek si zadavatel stanovil, že bude proveden podle ekonomické vhodnosti podle níže uvedených kritérií:

1. Návrh smlouvy (s ohledem na zapracování požadavků dle bodu L. této výzvy a příloh č. 1 a č. 2 této výzvy).
2. Reference o obdobných zakázkách uskutečněných uchazečem.
3. Výše nabídkové ceny.
4. Nabídka prací prováděných uchazečem nad rozsah prací stanovených v příloze č. 2 této výzvy v rámci nabídkové ceny nabídnuté uchazečem.“

V soutěžní lhůtě zadavatel obdržel čtyři nabídky, z nichž jedna byla ze soutěže vyřazena. Po provedeném posouzení a hodnocení nabídek, které provedla dne 14.3.2002 komise pro posouzení a hodnocení nabídek, kterou si zadavatel jmenoval, i když veřejnou zakázku zadal formou výzvy, doporučila zadavateli následující pořadí nabídek:

1. PURUS, spol. s r.o. Podskalská 19, Praha 2
2. SIMACEK SERVICE INTERNATIONAL, spol. s r.o., Dřevařská 12, Brno
3. Karel Mitáš – MIVA PRAHA, IČO 184 32 301, K lučinám 23, Praha 3.

Zadavatel se s tímto doporučením ztotožnil a rozhodnutí o výběru nejvhodnější nabídky oznámil všem hodnoceným uchazečům dne 14.3.2002.

Proti tomuto rozhodnutí podala dne 22.3.2002 společnost SIMACEK SERVICE INTERNATIONAL, spol. s r.o., zast. Ing. Romanem Čajkou, se sídlem Dřevařská 12, 602 00 Brno (dále jen „uchazeč“) námitky, kterým zadavatel po jejich přezkoumání svým rozhodnutím ze dne 27.3.2002 nevyhověl a zároveň uchazeče poučil o možnosti podat návrh na zahájení řízení o přezkoumání rozhodnutí zadavatele (dále jen „návrh“) k Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „ÚOHS“). Uchazeč tohoto práva využil. ÚOHS i zadavatel obdrželi výše uvedený návrh dne 4.4.2002 a tímto dnem bylo podle § 57 odst. 1 zákona zahájeno správní řízení, v němž jako účastníky označil ÚOHS kromě zadavatele a uchazeče i společnost PURUS, spol. s r.o. Podskalská 19, Praha 2, zast. JUDr. Jiřím Roubíčkem (dále jen „PURUS“).

ÚOHS po provedeném přezkoumání a prošetření případu vydal dne 16.5.2002 pod č.j.: S 28-R/02-257/140/ZH rozhodnutí, kterým zrušil rozhodnutí zadavatele o výběru

nejvhodnější nabídky a zadavateli uložil provést do dvou měsíců od nabytí právní moci uvedeného rozhodnutí nový výběr nejvhodnější nabídky. Proti tomuto rozhodnutí ÚOHS podal uchazeč dne 28.5.2002 k předsedovi ÚOHS rozklad, který byl rozhodnutím ze dne 15.8.2002 pod č.j.3R 17/02-Ku zamítnut a napadené rozhodnutí pod č.j. S28-R/02-257/140/ZH potvrzeno. Rozhodnutí předsedy ÚOHS pak nabylo právní moci dne 21.8.2002.

Zadavatel provedl dne 6.10.2002 nový výběr nejvhodnější nabídky a stanovil následující pořadí nabídek, které oznámil všem hodnoceným uchazečům dne 16.10.2002, takto:

1. PURUS,
2. uchazeč,
3. Karel Mitáš – MIVA PRAHA, IČO 184 32 301, K lučinám 23, Praha 3.

Proti tomuto rozhodnutí podal uchazeč dne 24.10.2002 námitky, kterým zadavatel po jejich přezkoumání svým rozhodnutím ze dne 31.10.2002 nevyhověl a zároveň uchazeče poučil o možnosti podat návrh k ÚOHS. Uchazeč tohoto práva využil. ÚOHS obdržel výše uvedený návrh dne 11.11.2002 a tímto dnem bylo podle § 57 odst. 1 zákona zahájeno správní řízení, v němž jako účastníky označil ÚOHS zadavatele, uchazeče a PURUS.

Ve svém návrhu uchazeč předložil opakovaně důvody, pro které podal již námitky proti výběru nejvhodnější nabídky s tím, že zadavatel provedl hodnocení nabídek nesprávně.

Po posouzení a prošetření případu vydal ÚOHS dne 7.1.2003 pod č.j. S 128-R/02-900/140/ZH rozhodnutí, kterým podle § 59 písm. b) zákona, ve znění jeho novel, návrh uchazeče zamítl s tím, že zadavatel svým rozhodnutím o výběru nejvhodnější nabídky neporušil zákon.

Své rozhodnutí pak odůvodnil zejména tím, že při výběru nejvhodnější nabídky je nutné respektovat základní cíl zákona, kterým je ekonomické nakládání s veřejnými prostředky, definovanými zákonem jako prostředky státního rozpočtu, státních fondů, příspěvků mezinárodních organizací, rozpočtu okresních úřadů nebo rozpočtů územních samosprávných celků. Výběr nejvhodnější nabídky musí splňovat dva základní principy platné pro zadávání veřejných zakázek - transparentnost postupu a nediskriminaci žádného z uchazečů. Zákon ve svém ustanovení § 6 zákona stanoví, že lze hodnotit nabídky podle výše nabídkové ceny, nebo ekonomické vhodnosti nabídek v souladu s kritérii uvedenými v podmínkách.

Zákon nepředepisuje pro rozhodování o výběru nejvhodnější nabídky formu a je proto zcela na zadavateli, jaký postup použije. Ve smyslu ustanovení § 49 odst. 10 zákona je zadavatel povinen pořádkem o posouzení a hodnocení záznam, ve kterém je uveden popis hodnocení a zdůvodnění výběru nejvhodnější nabídky.

Zadavatel použil pro záznam o posouzení a hodnocení nabídek ve smyslu ustanovení § 49 odst. 10 zákona označení „zpráva o posouzení a hodnocení nabídek“ ze dne 6.10.2002. Při hodnocení kritérií vyjádřili jednotliví hodnotitelé svůj názor slovně a přidělili body včetně popisu hodnocení daného kritéria. Pořadí nabídek bylo navrženo dle celkového počtu bodů na základě součtu bodů hodnocení jednotlivých členů komise. V kritériu „Návrh smlouvy“ byla nabídka uchazeče hodnocena pouze 20 body, poněvadž ve smlouvě nejsou stanoveny smluvní pokuty v případě neprovedení nebo nekvalitního provedení předmětu smlouvy. V kritériu „Reference byla nabídka uchazeče hodnocena taktéž 20 body, s tím, že „se

službami přicházejí každodenně do styku s tím, že jsou často služby méně kvalitní“. ÚOHS dále v odůvodnění svého rozhodnutí uvádí, že při porovnání nabídek nebylo však zjištěno, že společnost PURUS nabídla více pracovníků k výkonu stálé služby pro potřeby zadavatele v pracovní době než nabídka uchazeče, jak se uvádí ve zprávě, ale tato skutečnost nemohla ovlivnit rozhodnutí o výběru nejvhodnější nabídky.

Proti tomuto rozhodnutí podal uchazeč v zákonné lhůtě rozklad, v němž zejména namítá, že v kritériu „návrh smlouvy“ je hodnocení komise neobjektivní a její vyjádření se nezakládá na pravdě. Nabídka obsahuje výše zmíněné sankce, a to v bodě V. a VI. Návrhu smlouvy. V kritériu „Reference...“ je hodnocení komise naprosto neobjektivní a účelové, neboť uvádí, že „s našimi službami přicházejí každodenně do styku“. Hodnocení je neobjektivní a reference zadavatele dokládají opak. Toto hodnocení je naprosto netransparentní. V kritériu „Nabídková cena“ souhlasí uchazeč s přepočtem komise s tou výhradou, že není možné a je naprosto netransparentní. Pokud pouze u tohoto kritéria komise hodnotila na tisíce bodů, zatímco u ostatních kritérií hodnotila na body celé. Lze předpokládat, že správné hodnocení je opět na celé body a zde je evidentní, že všichni tři hodnocení uchazeči mají shodný počet bodů. Rovněž u kritéria „Nabídka prací nad rozsah...“ je hodnocení neobjektivní a „naše nabídka je výrazně lepší“.

Závěrem rozkladu uchazeč uvádí, že celé hodnocení je netransparentní a neobjektivní, účelové a zmanipulované a uchazeč požaduje zrušení soutěže.

Po projednání rozkladu a veškerého spisového materiálu zvláštní komisí a po posouzení případu ve všech jeho vzájemných souvislostech jsem napadené rozhodnutí přezkoumal v celém rozsahu a s přihlédnutím k doporučení této komise dospěl k následujícímu závěru:

ÚOHS tím, že svým rozhodnutím č.j. S 128-R/02-900/140/ZH ze dne 7.1.2003 zamítl podle § 59 písm. b) zákona návrh uchazeče s tím, že zadavatel výběrem nejvhodnější nabídky zákon neporušil, rozhodl správně a v souladu se zákonem.

K jednotlivým námitkám rozkladu uvádím, že ze samotného vyhlášení vyplývá, že zadavatel si jako způsob hodnocení nabídek stanovil, že bude provedeno podle ekonomické vhodnosti podle níže uvedených kritérií:

1. Návrh smlouvy (s ohledem na zapracování požadavků dle bodu L. této výzvy a příloh č. 1 a č. 2 této výzvy).
2. Reference o obdobných zakázkách uskutečněných uchazečem.
3. Výše nabídkové ceny.
4. Nabídka prací prováděných uchazečem nad rozsah prací stanovených v příloze č. 2 této výzvy v rámci nabídkové ceny nabídnuté uchazečem.

K hodnocení 1. kritéria uvádím, že tvrzení uchazeče v rozkladu, že „naše nabídka obsahuje výše zmiňované sankce atd. dle bodu L.d) Zadání – viz Bod V a VI. Návrhu smlouvy“ se nezakládá na pravdě. Z textu uchazečem předloženého návrhu smlouvy, bodu V. a VI., na který uchazeč odkazuje, však vyplývá, že bod „V. Odpovědnost za vady“ se týká případných reklamací provedených prací, které dle tohoto článku budou odstraněny okamžitě při zjištění závady, příp. bez zbytečného prodloužení, když byly způsobeny chybou dodavatele nebo nedbalostí. Článek VI. návrhu smlouvy s názvem „Smluvní pokuty“ pak stanoví, že

„pro případ prodlení objednatele s úhradou ceny díla se namísto zákonného úroku z prodlení sjednává smluvní úrok z prodlení ve výši 0,01% z dlužné částky za každý den prodlení“. Z uvedeného tedy vyplývá, že zadavatel správně hodnotil dané kritérium, když v záznamu o hodnocení uvedl, že „uchazeč ve svém návrhu smlouvy neuvedl žádný způsob jakéhokoliv svého postižení (smluvní pokuty) v případě neprovedení nebo nekvalitního provedení předmětu smlouvy, tomu odpovídá bodové hodnocení“.

K hodnocení 2. kritéria – reference o obdobných zakázkách uskutečněných uchazečem pak uvádím, že v hodnocení tohoto kritéria zadavatel nepochybil, když přihlédl ke skutečnosti, že „se službami přichází každodenně do styku s tím, že služby jsou často méně kvalitní, i když je po upozornění okamžitě provedena náprava“. Uchazeč předložil ve své nabídce mnoho referencí, jako např. Pražská hrad – Kancelář prezidenta republiky, Chrám sv. Víta, Ministerstvo práce a sociálních věcí, Ministerstvo obrany, OÚ Praha 6, ČVUT – Fsv Praha, Magistrát města Brna, IKEA ČR, New Yorker ČR, atd. Předložené reference jsou však ve většině případů uvedeny bez data nebo je na nich uvedeno datum roku 2000, i když soutěž byla vyhlášena v prosinci roku 2001, na rozdíl například od společnosti PURUS, která veškeré reference předložila datované od ledna 2002 do 5.2.2002. Předloženým referencím pak odpovídá i počet bodů, které uchazeč v daném kritériu obdržel.

V kritériu „Nabídková cena“ byly předložené nabídky hodnoceny transparentně a správně a nelze souhlasit s názorem uchazeče v rozkladu, že správné hodnocení by bylo zaokrouhlení „na celé body“. Zadavatel si předem stanovil vzorec, dle kterého pak hodnotil nabídkové ceny a proti tomuto postupu nelze ničeho namítat, poněvadž jedním z možných způsobů objektivního vyhodnocení výše nabídkových cen je jejich srovnání podle matematického vzorce.

Hodnocení kritéria „Nabídka prací prováděných uchazečem nad rozsah prací stanovených v příloze č. 2 této výzvy v rámci nabídkové ceny nabídnuté uchazečem“ pak konstatuji, že nabídka uchazeče skutečně obsahuje širší nabídku konkrétních služeb nad rámec stanovený zadáním, jak uvádí uchazeč v rozkladu. K tomuto závěru však došel i ÚOHS, když v odůvodnění napadeného rozhodnutí je uvedeno, že při porovnání nabídek společnosti PURUS a uchazeče však nebylo zjištěno, že společnost PURUS nabídla více pracovníků k výkonu stálé služby pro potřeby zadavatele v pracovní době, než nabídl uchazeč. Tato skutečnost však nemohla ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky, jak správně konstatoval i ÚOHS ve svém rozhodnutí.

Dále poznamenávám, že zadavatel musí vždy vycházet z toho, že provedené hodnocení nabídek musí být dostatečně transparentní, a to nejen pro uchazeče, ale i pro ÚOHS při jeho případném přezkoumávání postupu při zadávání veřejné zakázky, tzn., že hodnocení nabídek musí být dostatečně průhledné a průkazné. Z předložené dokumentace vyplývá, že provedené hodnocení zadavatele je transparentní a přezkoumatelné, včetně pořízeného záznamu o zdůvodnění výběru nejvhodnější nabídky ve smyslu § 49 odst. 10 zákona.

Závěrem podotýkám, že ÚOHS nemůže stanovit, který z uchazečů předložil lepší nabídku, neboť v jeho kompetenci je dohled nad rámcem, ve kterém probíhá výběr nejvhodnější nabídky, tedy to, zda postup zadavatele v průběhu zadávání veřejné zakázky byl v souladu se zákonem a transparentní (k tomu viz např. judikáty Vrchního soudu v Olomouci, např. č. j. 2 A 1/99 či 2 A 7/2000). V této souvislosti pak dále dodávám, že vlastním hodnocení nabídek musí předcházet jejich důkladné posouzení z hlediska splnění všech požadavků stanovených v zadání veřejné zakázky, neboť základním předpokladem

objektivního hodnocení je hodnocení vzájemně srovnatelných nabídek, tedy těch, které jsou zpracovány v souladu s podmínkami zadání.

Cílem zákona je zajištění nejvyšší možné průhlednosti procesu zadávání veřejné zakázky a fair prostředí při vynakládání prostředků zadavatele. Jak je uvedeno například v judikátu Vrchního soudu v Olomouci č. j. 2 A 11/2000, rozhodnutí zadavatele musí být jednoznačné a srozumitelné a totéž platí i o veškerých postupech souvisejících s výběrem nejvhodnější nabídky. V šetřeném případě postup zadavatele byl v souladu se zákonem a transparentní, a proto po zvážení všech okolností souvisejících se zadáváním šetřené veřejné zakázky bylo rozhodnutí zadavatele o výběru nejvhodnější nabídky potvrzeno.

Vzhledem k výše uvedenému, když jsem neshledal důvody, pro které by bylo nutno napadené rozhodnutí změnit nebo zrušit, rozhodl jsem tak, jak je ve výroku uvedeno.

P o u č e n í

Proti tomuto rozhodnutí se nelze podle § 61 odst. 2 zákona č. 71/1967 Sb., ve znění pozdějších předpisů, dále odvolat.

Ing. Josef Bednář
předseda Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže

Obdrží:

1. Ministerstvo práce a sociálních věcí, Na poříčním právu 1/376, 128 00 Praha 2, zast. ministrem Ing. Zdeňkem Škromachem, za které jedná podle organizační struktury ředitel odboru organizačního a správního JUDr. Karel Mládek,
2. SIMACEK SERVICE INTERNATIONAL, spol. s r.o., se sídlem Dřevařská 12, 602 00 Brno, zast. Ing. Romanem Čajkou,
3. PURUS, spol. s r.o., se sídlem Podskalská 19, 128 15 Praha 2, zast. JUDr. Jiřím Roubíčkem,
4. spis.

